

введення такого монопольного права – зовсім нове явище, та все ж таки «имеет место быть». Не потрібно боятися змін, а навпаки потрібно виходити на новий рівень, а доля Закону України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» – лише питання часу.

Список використаної літератури

1. Островська Л. Адвокатська монополія на представництво в судах – скоріше «за» ніж «проти» [Електронний ресурс] / Л. Островська // Електронний портал Національної асоціації адвокатів України. – Режим доступу: <http://unba.org.ua/publications/1071-advokats-ka-monopoliya-na-predstavnictvo-v-sudah-skorishe-za-nizh-proti.html>. – Назва з екрана.
2. Фешик Н. Адвокатська монополія на представництво в судах України – якісно позитивні зміни чи спосіб зтягування клієнтів? [Електронний ресурс] / Н. Фешик // Електронний портал Національної асоціації адвокатів України. – Режим доступу: <http://unba.org.ua/publications/1070-advokats-ka-monopoliya-na-predstavnictvo-v-sudah-ukraini-yakisno-positivni-zmini-chi-sposib-zatyaguvannya-klientiv.html>. – Назва з екрана.
3. Адвокатська монополія: що про це думають юристи? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zib.com.ua/ua/122942-advokatska-monopoliya_scho_pro_je_dumayut_yuristi.html. – Назва з екрана.
4. Висновок щодо проекту змін до Конституції України в частині правосуддя, затвердженого Конституційною комісією [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/>. – Назва з екрана.

О. С. Браташ

студ. III курсу

спеціальність «Правознавство»

Науковий керівник: ст. викл. І. О. Голоденко

ПРОЦЕДУРА ПРИЗНАЧЕННЯ НА ПОСАДУ ТА ЗВІЛЬНЕННЯ СУДДІВ В УКРАЇНІ

Нині в Україні триває судова реформа, яка передбачає оновлення законодавства. Зокрема, прогнозується повне реформування системи судоустрою; імплементація оновлених конституційних заasad правосуддя на законодавчому рівні для забезпечення незалежності (деполітизації) судової влади; посилення відповідальності судової влади перед суспільством; запровадження нових механізмів формування та кадрового оновлення суддівського корпусу.

У зв'язку з прийняттям нового Закону України «Про судоустрій та статус суддів» від 02.06.2016 р. з-поміж ключових змін є: процедури формування та оновлення суддівського корпусу, зокре-

ма: проведення кваліфікаційного оцінювання, яке проводитиметься за критеріями компетентності (професійної, особистої, соціальної тощо), удосконалюються вимоги до змісту суддівського досьє, впроваджуються нові механізми стимулювання забезпечення доброчесної поведінки суддів та залучення громадськості до таких процедур. Разом з цим передбачено запровадження нових підстав для звільнення судді (наприклад, порушення суддею обов'язку підтвердити законність джерела походження майна), спрощено процедуру звільнення судді та чітко визначено підстави, за яких Вища рада правосуддя може ухвалити рішення про звільнення судді [4].

Відповідно до ст.52 Закону України «Про судоустрій та статус суддів» від 02.06.2016 р. суддею є громадянин України, який відповідно до Конституції України та Закону України призначений суддею, займає штатну суддівську посаду в одному з судів України і здійснює правосуддя на професійній основі.

На посаду судді може бути призначений громадянин України, не молодший тридцяти та не старший шістдесяти п'яти років, який має вищу юридичну освіту і стаж професійної діяльності у сфері права щонайменше п'ять років, є компетентним, доброчесним та володіє державною мовою.

Законом також встановлені підстави, за якими громадянин не може бути призначений суддею, а саме: визнаний судом обмежено дієздатним або недієздатним; має хронічні психічні чи інші захворювання, що перешкоджають виконанню функцій зі здійснення правосуддя; має не зняту чи непогашену судимість [1].

Відповідно до ст.70 вказаного Закону України добір та призначення на посаду судді здійснюється в порядку, визначеному Законом, та включає такі стадії:

1) рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України (далі – ВККС України) про оголошення добору кандидатів на посаду судді та розміщення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України на своєму офіційному веб-сайті оголошення про проведення добору кандидатів на посаду судді;

2) подання особами, які виявили намір стати суддею, до ВККС України відповідної заяви та документів, здійснення ВККС України перевірки поданих документів та допуск ВККС України осіб, які за результатами перевірки на час звернення відповідають вимогам до кандидата на посаду судді, до участі у доборі та складенні відбіркового іспиту;

3) складення особою, допущеною до участі у доборі, відбіркового іспиту і встановлення ВККС України результатів відбіркового іспиту та їх оприлюднення на офіційному веб-сайті ВККС України;

4) проведення стосовно осіб, які успішно склали відбірковий іспит, спеціальної перевірки в порядку, визначеному законодавством про запобігання корупції;

5) зарахування ВККС України кандидатів на посаду судді за результатами кваліфікаційного іспиту до резерву на заміщення вакантних посад судді, визначення їх рейтингу, оприлюднення списку кандидатів на посаду судді, включених до резерву та рейтингового списку, на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України; оголошення ВККС України відповідно до кількості вакантних посад судді у місцевих судах конкурсу на заміщення таких посад; проведення ВККС України конкурсу на заміщення вакантної посади судді на основі рейтингу кандидатів, які взяли участь у такому конкурсі, та внесення рекомендації Вищій раді правосуддя щодо призначення кандидата на посаду судді; розгляд Вищою радою правосуддя рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та ухвалення рішення щодо кандидата на посаду судді;

6) видання указу Президента України про призначення на посаду судді – у разі внесення Вищою радою правосуддя подання про призначення судді на посаду.

Відбір суддів відповідно з Законом відбувається на відкритій конкурсній основі та за результатами кваліфікаційних критеріїв. Закон спрощує процедуру оцінювання суддів. Зокрема, оцінювання буде проводитися за критеріями компетентності (професійної, особистої, соціальної тощо), професійної етики та доброчесності. Кваліфікаційне оцінювання за критерієм професійної компетентності буде проводитися з урахуванням принципів інстанційності та спеціалізації. На посаду судді Верховного суду зможуть претендувати вже працюючі судді, так і кандидати зі стажем наукової роботи більше 10 років у сфері права або адвокатури.

У проведенні конкурсного відбору є як позитивні так і негативні сторони. Зокрема, деякі кандидати до Верховного Суду отримали тести, відповіді на які їм добре знайомі заздалегідь, оскільки це – їх власні справи. Такі факти виявила Громадська рада доброчесності. Раді стало відомо, що судові матеріали, які надавалися в якості модельних завдань на конкурс до нового Верховного Суду, «є не просто реальними, а взяті з життя майже без змін. Окремі конкурсанти брали безпосередню участь в їхньому розгляді». справи розглядалися цими конкурсантами в якості суддів в різних інстан-

ціях ще на початку минулого року. Як відомо, Громадська рада доброчесності допомагає Вищій кваліфікаційній комісії суддів у перевірці відповідності кандидатів до ВС за критеріями доброчесності та професійної етики, до якої ввійдуть правозахисники, науковці, адвокати та журналісти.

Як зазначає голова Третейської палати України Т. Шепель, від того, наскільки чесно, прозоро і зрозуміло пройде цей конкурс та які він покаже результати в обличчях нового складу ВС, залежить відновлення довіри людей до судової влади і довіри юристів до нових конкурсних процедур, які в наступному мають оновити всю судову систему [3].

Ймовірність призначення людини без досвіду роботи на посаді судді Верховного Суду, що є найвищим органом і його завданням є дотримання стійкості та єдності судової практики, може вплинути негативно на рівень правосуддя. Судова реформа буде відбуватись за повної зміни системи обрання суддів, що поліпшує та зміцнює процедуру кваліфікаційної оцінки суддів. Як наслідок цих змін, суди зможуть отримати більш професійний штат працівників і разом із цим рівень правосуддя зростає [2].

Суддя може бути звільнений з посади виключно з підстав, визначених ч.6 ст. 126 Конституції України. Рішення про звільнення судді з посади ухвалює Вища рада правосуддя у порядку, встановленому Законом України «Про Вищу раду правосуддя». Варто зазначити, що Законом про судоустрій закріплено і нову підставу для звільнення судді з посади – непідтвердження легальності джерел походження майна. Порушення суддею обов'язку підтвердити законність джерела походження майна може бути встановлене: у межах дисциплінарного провадження щодо суддів – Вищою радою правосуддя (її органами); у межах кваліфікаційного оцінювання судді – Вищою кваліфікаційною комісією суддів України; судом при розгляді відповідної справи [1].

Підсумовуючи вищезазначене, необхідно вказати, що завдяки новому Закону України «Про судоустрій та статус суддів» було проведено ряд важливих для країни судових реформ. Важливих, тому що ці зміни повинні підвищити довіру до судової влади, однак залишається ще безліч невирішених та спірних питань, через що ці реформи на сьогодні реалізувати доволі складно.

Список використаної літератури

1. Про судоустрій та статус суддів [Електронний ресурс]: Закон України від 02.06.2016 із змін., внес. згідно із законами України: за станом на 05.01.2017. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1402-19/page2>. – Назва з екрана.
2. Прес-служба ГО «Майдан Січеслав-Дніпро» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://msdnipro.com/nashi-statti/onovlena-reforma-pravosuddya-v-ukrayini-nedoliki-ta-pozitivni-momenti.html>. – Назва з екрана.
3. Українська правда [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pravda.com.ua/news/2017/02/23/7136232/>. – Назва з екрана.
4. Кадровик-01. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kadrovik01.com.ua/article/184-qqq-16-m9-14-09-2016-sudova-reforma-2016-yakih-zmn-ochkuvati>. – Назва з екрана.

М. А. Войтюк

студ. III курсу

спеціальність «Правознавство»

Науковий керівник: ст. викл. В. А. Завертнєва-Ярошенко

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ НЕРУХОМІСТЮ В УКРАЇНІ

Питанню управління нерухомістю зараз приділяється все більше уваги як з боку власників, так і з боку органів влади. Проблема ефективності управління нерухомістю часто стає темою всіляких виступів, дискусій, круглих столів, наукових конференцій тощо. Це пов'язано, перш за все з ростом масштабів нерухомого майна, утягненого в обіг, складністю й неоднорідністю структури та складу майнових комплексів, збільшенням бюджету власника на управління та розвиток нерухомості. Зрозуміло, що при виборі того чи іншого механізму управління необхідно враховувати призначення майна, його склад, а також завдання та цілі, які власник ставить при його використанні. У наш час проблема управління нерухомістю є дуже гострою через наявність деяких особливостей, які притаманні договору управління нерухомим майном [1]. Саме ці підстави й привели автора до написання тез.

Темі управління нерухомим майном присвячені труди відомих вчених, таких як О. В. Дзера, Н. С. Кузнецова, В. І. Борисова, І. В. Спасибо-Фатєєва, В. Л. Яроцький, В. П. Дубищев, А. Б. Крутик, С. Максимов, Г. Онищук, Р. Манн, О. Финагіна, Л. П. Белих, Н. В. Васильєва, П. Г. Грабовий, М. Брукса, Є. Кухарської-Стасяк, П. Фрідман, Н. Ордуей, Р. Рутерфорд [1].